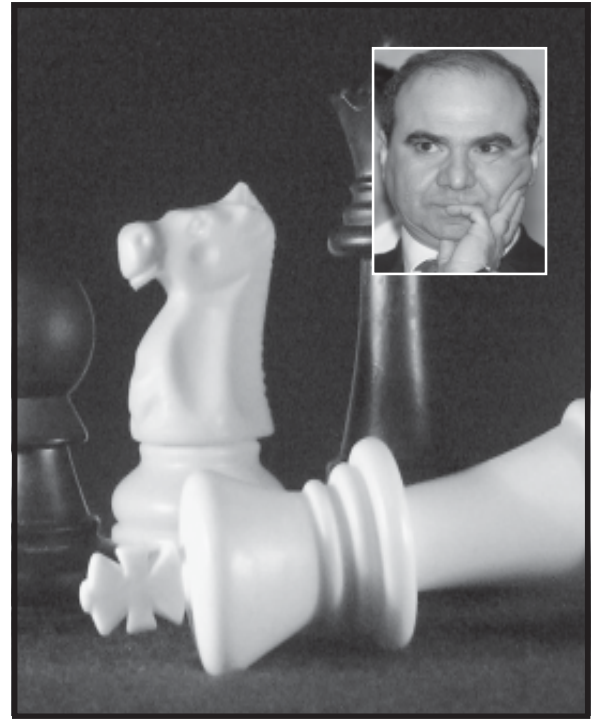

ნოდარ ღუმბაძე:
 ქართულ ისეთი თანამოგონები, ებმევი სული
 და მატარებელი ბუნება აქვს, მთელ სამყაროს
 დასწავლდა, წავსაროვნის მანდატური თოვლი
 რომ არ სწავლიდა და ამოძმინებდა.

გაგაუღი

ქართული კავშირი საქართველოს და კანადის

რედაქციის
 რეპორტაჟი

ჩვენი ჩვეულებები
 ბინა მუშაობს

ნახატი ვლადიმერ კანდელაკის

ქველი
 კრძალვები
 ქველი ხელის
 შესახებ

ფილოსოფი
 ლოთი
 არ ყოფილა

გაგაუღი მამი

„უსიანა უსიანთაღოს დოცვანს და...
 მრისტანს ღაინანსაჲ, ბეგა!“

ნასნოზი
 ჯორბრანი
 ბობი
 ქდვთოდრდძე

განსაკრისათვის

ჩანი...
 გე ვიქნები თქვენი
 გზარის გამგობრდელდელი...

301-ე გე ვიქნები დღეს არაგველი!
 ელისო ნიკლაური – მოქანდაკე, მხატვარი, პოეტი...

სა ვიანს, ლამაზი
 ლამაზი გე ვიქნები!

გაგაუღი

გაგაუღი

ნიკოლოზი?
 სწორად არაა!

მთავარი რედაქტორი
მანუჩარ კატახიძე

Editor-in-chief
Manuchar KATCHAKHIDZE

მამა მაისურაძე (რედაქტორი), **ნინო საბელაშვილი** (რედაქტორი ვერმანიაში), **მამა ყარაღაზილი**, **გიორგი ბაქრაძე** (რედაქტორი კანადაში).

P.O. Box 13121,
Jersey City, NJ 07109
Phone: 609-517-2278
mamuli@comcast.net

ტექნიკური სამსახური:
ბიული ჟურნალი,
ხათუნა თევზაძე

... ლაიჟლა მსგაღი მამა ბიარის სადიღიან

... და იჯდა მტრედი მშობიარის საწოლთან

თეთრი მტრედი უხმაუროდ შემოფრინდა ოთახში, მშობიარის საწოლთან დაჯდა და მთელი დღე არ განძრეულა.

სწორედ იმ დღეს, 1933 წლის 4 იანვარს, დაიბადა იმ ოთახში ოჯახის მეშვიდე შვილი - 1977 წლის 25 დეკემბრიდან ჩვენი ეკლესიის მამამთავარი - სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, უწმიდესი და უნეტარესი ილია მეორე.

... ჭეშმარიტად შეუფასებელია ამ მოღვაწის გარჯა და წვლილი საქართველოს ეკლესიის, მისი მრევლის - ქართველი ერის სულიერ განმტკიცებასა და გაძლიერებაში, კაცთმოყვარეობის, სათნოებისა და სიკეთის პირადი მაგალითის ძალა, თავისი სულიერი მამისგან მუ-

დამ შეუნელებლად რომ გადმოეცემოდა და გადმოეცემა ქართველობას.

თუ მისი უწმიდესობისა და უნეტარესობის აღსაყდრებამდე საქართველოში მხოლოდ 48 ეკლესია მოქმედებდა, სადღეისოდ მათი რიცხვი რვაასამდე გაიზარდა, სასულიერო პირებისა კი 40-დან - ათასამდე. საგრძნობლად გაიზარდა საქართველოს ეკლესიის ეპარქიათა რაოდე-

ნობაც.

მართლაც წარმოუდგენლად ბევრი რამ გაკეთდა მისი უწმიდესობისა და უნეტარესობის ხელდასხმით, მაგრამ ყველაფრის გვირგვინი მაინც წმინდა სამების დიდებული ტაძარია, რომელიც შარშან, 23 ნოემბერს ეკურთხა.

და კვლავ თეთრი მტრედი...

სწორედ კურთხევის დღეს შემოფრინდა ეს ღვთისფრინველი ტაძარში.

პატრიარქის ბრძანებით იგი პატრიარქის ტახტზე დასვეს, სადაც მთელი კურთხევის განმავლობაში მშვიდად იჯდა...

სულიწმიდის მადლი არ მოკლებოდეს სრულიად საქართველოს, ხოლო მისი უწმიდესობისა და უნეტარესობის ილია მეორის მამამთავრობა - ქართულ ეკლესიას დიდი ხნის მანძილზე.

რედაქცია.

ყოველთვის ასე!

ძლიერს ვერ ასუსტებენ, მერე ამარცხებენ!

ცხონებული ფვანას (მიჭირს წარსულში საუბარი) ტრაგედია რომ გავიგე, მერაბ კოსტავას უაზრო სიკვდილით ლახვარჩაცემული და მერე დამარცხებული ზვიად გამსახურდია გამახსენდა. მაშინაც, როცა ჩვენს სულებში ზვიადის გლოვის ზარები გუგუნებდა, ხშირად გვესმოდა ეს სიტყვები: მერაბი რომ ყოფილიყო!...

დმერთო! თუ ჩემი ქვეყნის ისტორიიდან მოვლენების გამეორებას გადაწყვიტავ, სალხინო თუ არა, საამაყო დრო მაინც გამიმეორე, ლაქებსა და ჭრილობებს ნურც შემახსენებ და ნურც გამიახლებ!

* * *

წლების შემდეგ, როცა პრემიერის ტრაგედიას გავიხსენებ, ყოველთვის თვალწინ წარმომიდგება „რუსთავი-2“-ის ერთი პატარა რესპოდენტ ბიჭუნა, დაახლოებით 4-5 წლის ასაკისა, ფართო თვალებით, დიდი შუბლით და წინ ჩამოყრილი თმებით, კორესპოდენტის შეკითხვას რომ შეკითხვითვე უპასუხა:

- ფვანია აღარ იქნება ტელევიზორში?

* * *

რომ გითხრათ, მერაბ კოსტავას სიკვდილის ოფიციალური ვერსია დავიჯერეთქო, არ ვიქნები მართალი!

მით უმეტეს, არ მჯერა ზურაბ ფვანიას ასე უაზროდ დაგეგმილი მკვლელობაც!

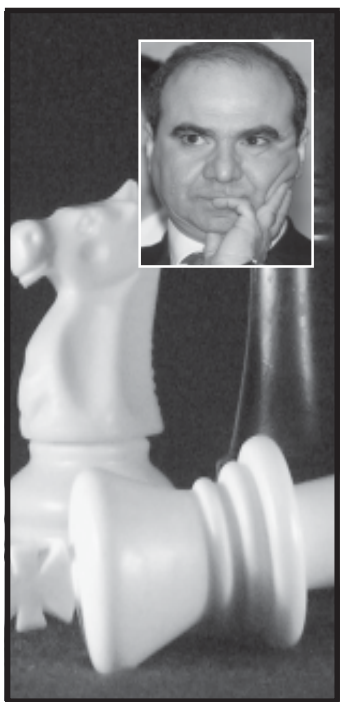
დახს, მკვლელობა! რატომ გაგიკვირდათ?!

ბინა, სადაც ეს სამინელება მოხდა, დღესაც ბურუსითაა მოცული, არაფერ იცის ვინ დაიქირავა, როდის და რისთვის... და რატომ პირველ სართულზე?!

თქვენ სურათზე ხედავთ იმ ოთახის ფანჯრებს, სადაც გარდაცვლილი პრემიერი იპოვეს. თუ კარგად დააკვირდებით, დარწმუნდებით, რომ ბინა პირველ სართულზეა და კედელზე 12-სანტიმეტრიანი დიამეტრის ნახვრეტსაც შეამჩნევთ. ნახვრეტში თუნუქის მილია. ის მხოლოდ 1-2 სანტიმეტრით თუ იქნება გამოწეული კედლიდან. სწორედ ამ ნახვრეტში დამაგრებული მილიდან უნდა მომხდარიყო გამათბობელის მიერ გამოყოფილი მსუთავი გაზის გამოწოვა ბინიდან.

მილი მიწიდან 170 სანტიმეტრითაა დამორბეული, რაც მეუბნება, რომ ჩემი სიმაღლის ადამიანს, ჩემზე გაცილებით დაბალსაც, თავისუფლად შეეძლო ღამით შეუმჩნევლად ცხვირსახოცი ან ნებისმიერი რამ შეეჩურთა მილში, რითაც იქიდან მსუთავი გაზის გამოყოფას მთლიანად შეზღუდავდა, 1-2 საათის შემდეგ მილში შეჩურთული საგნის შეუმჩნევლად გამოღებაც თავისუფლად მოხერხდებოდა.

პრემიერი მოკლეს! გარემალებმა თუ შიგასუსტებმა, ამას ნამდვილად ვერ გვეტყვის გამოძიება...

ისევ ის მუნთალი დრო თუ გვეტყვის ოდესმე, ყველაფერზე რომ პასუხს იძლევა!

დიდი ადამიანები დიდებულად კვდებიან! ასე უბრალოდ კი, არა და არა!

უბრალო სიკვდილით წასული მე ივანე კრილოვიც მეცოდებოდა, ბევრი ბლინების ჭამით რომ გაუყვა საიქიოს გზას... ან კიდევ, ზუსტად ჩვენი პრემიერის მსგავსად, ნახშირის ლუმელით გაგუდული ფრანგი მწერალი ემილ ზოლა, აქაოდა სითბოს დავაგროვებო, საკვამლე მილი რომ ჩამოხურა და ისე ჩაეხინა, გახსნა დაავიწყდა!

* * *

ჩემი ერი გენიოსი ერია! ეს სტროფიც და გამოთქმაც, ქვემოთ რომ მოვიყვან, მის წიაღში არსებობს:

- იგი წავა და სხვა მოვა, ტურფასა საბადნაროსა!

- დრო ყველაფრის მკურნალია!-ო

მე ამ ორივე გამონათქვამის მჯერა, ისაა, რომ ჩემი გულისტკივილი მაწუხებს, და ამაში მეთანხმება ჩემი პრეზიდენტიც: - ჩვენთვის აუცილებელია, ადამიანი წავიდეს ამქვეყნიდან, რომ დავაფასოთ!-ო.

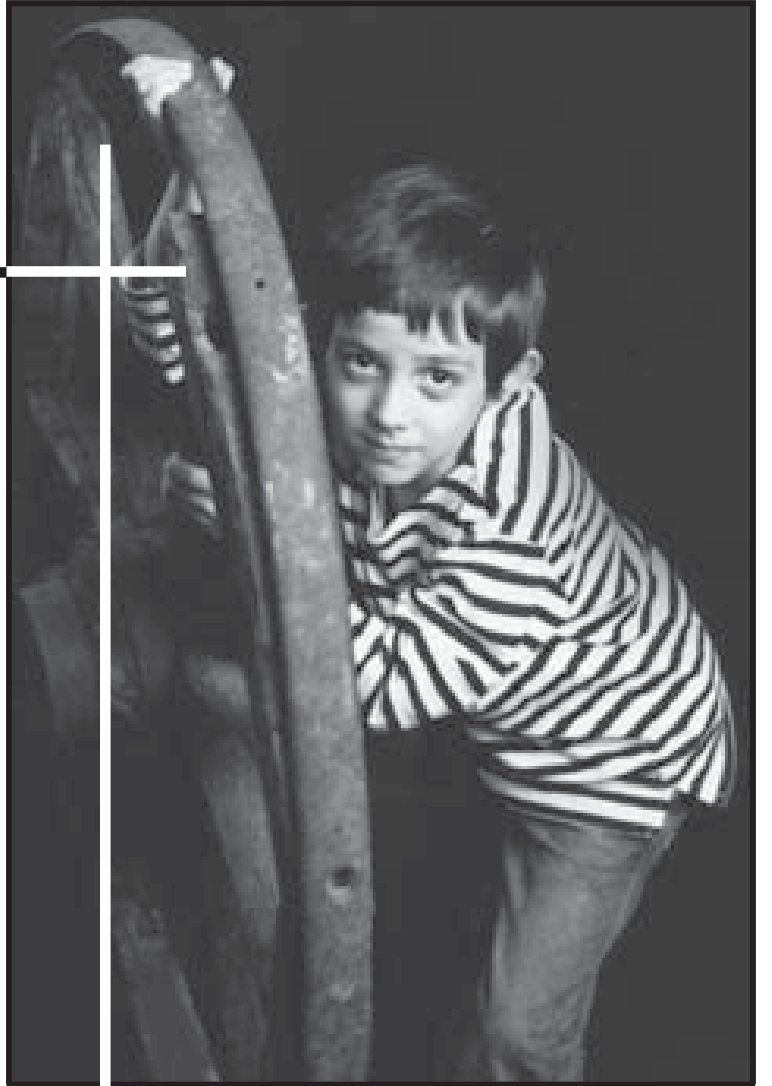
მართლაც, აქაოდა მიცვალებულზე ცუდის თქმა არ შეიძლება, განაწყენდება და წაყვანა იცისო, უხვად გვესმის თბილი სიტყვები, იმ „ჩაფსკენილი“ პარლამენტარისგანაც, მართლა სისხლს რომ უშრობდა პრემიერ ფვანიას და მის სახელს შვიდივე ბრუნვაში აბრუნებდა!

- ახლა უკვე წარსულში საუბრის დროა ბატონებო!

მანუჩარ კატახიძე

მე ვინააში მძვინი გვარის გამგრძელებელი...

ედუარდმა ყულა გადამინიშულ
და ამიქყუცილ ქაბთულ გვანს

რამაზ გიგაური

ეს იყო ასი წლის წინათ, ორასი წლის წინათ, დიდი ხნის წინათ...

ცხოვრობდნენ ახოვანნი, ფართო ბეჭებით, ხარის კისრებით, დათვის ტორებით...

ჰყავდათ დედ-მამა, და-ძმა, ზოგს ცოლიც... ჰქონდათ სავსე ოჯახი, თვალადი ვენახი, ამრიალებული ყანა...

თვრებოდნენ ცოლიკაურით, საფერავით, მწვანით, ოჯალეშით.. მღეროდნენ მრავალჟამიერს, ჩაკრულოს, ხასანბეურას, ოდოიას..

მიდიოდნენ ბრძოლებში აღმაშენებელთან, თამართან, გიორგისთან, ერეკლესთან, რუსის მეფესთან.. მიდიოდნენ და კვდებოდნენ ხმლით, შუბით, ისრით, ტყვიით, ყუმბარით..

კვდებოდნენ და სახლში ტოვებდნენ მგლოვიარე დედ-მამას, ატირებულ ცოლს, სახელს.. ვერ ტოვებდნენ გვარის გამგრძელებელს...

შემდეგ კი თანდათანობით,

ღმერთო დაგვიფარე, ამოწყდნენ. ამოწყდნენ და გადაშენდნენ არწივის მართვეები, ლომის ბოკვერები, მგლის ლეკვები.

მათ ადგილზე დარჩა ნასახლარები, ნაეზოვარები, ნავენახარები. დარჩა სახელები-არწივიანთ ნასახლარი, ლომიანთ ნაეზოვარი, მგლიანთ ნავენახარი.

შემდეგ სახელებიც წაიშალა და სრულიად გაქრნენ.

გადაშენდნენ თავადები, აზნაურები, გლეხები...

ამოწყდნენ მიწის მხვენელები, ირემზე მონადირენი, ციხის ამღებნი..

ველარ მოიტანეს აქამდე თავიანთი გვარი და ჯიში...

თქვენ, ძველი დროის გუთნისდედანო, მონადირენო, მეომარნო, მე ვხედავ თქვენს აჩრდილებს, ყველანი ცოცხლობთ ჩემში.

არ იდარდოთ ჯამბაკურებო, ზურაბებო, დავითებო, ქიტესებო...

მე ვიქნები თქვენი გვარის

გამგრძელებელი..

ოღონდ თქვენი ძვლები ნუ შეინძრევა, თქვენი სულები ნუ აღშფოთდება..

ნუ აატირებთ თქვენ ახალმოყვანილ და ახალდაქერილებულ ცოლებს, ნუ ააკივლებთ თქვენს დედებს თქვენს ჩოხა-ახალუხზე, ქამარ-ხანჯალზე და შავად ნუ ჩამოაბერებთ.

ნუ ააბლავლებთ თქვენ საწყალ მამებს, წელებს ნუ მოსწყვეტთ და ნუ ათქმევინებთ, ვაი, დაქცეულ სახლ-კარო, განადგურებულ ოჯახო, ამოწყვეტილი გვარო.

მე ვიქნები თქვენი გვარის გამგრძელებელი...

ვიყოლიებ ბევრ შვილს, რათა გაგმრავლდეთ და გაგძლიერდეთ...

მაშ, დამშვიდდით, თქვენ არ ამოწყდართ, არ გადაშენებულა თქვენი გვარი.

მე ვიქნები თქვენი გვარის გამგრძელებელი...

ქრისტესმიერ საყვარელნი მღვდელმთავარნი, მოძღვარნი, დიაკონნი, ბერ-მონაზონნი, დიდად პატივცემული ხელისუფალნი, მართლმორწმუნენო, მკვიდრნი საქართველოსა და სამშობლოს საზღვრებს გარეთ დროებით მცხოვრებნი თანამემამულენო, სიყვარული და სიხარული განგმრავლებოდეთ და რწმენა და იმედი განგმტკიცებოდეთ, რამეთუ ჩვენთან არს ღმერთი!

“იხარებდი ბეთლემო, მეუფეო მთავართა იუდასთაო, რამეთუ მწყემსი ისრაელისა, ქერუბიმთა ზედა მჯდომარე, შენგან გამოგვიბრწყინდა ქრისტე, რომელმან აღამაღლა რქაი ჩუენი”.

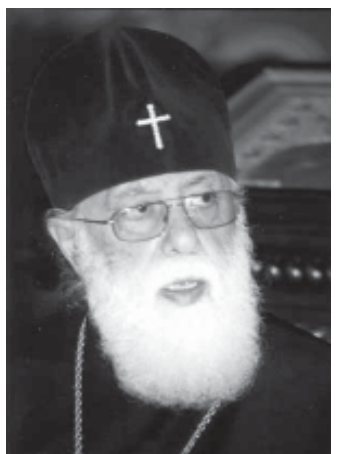
იმ იღუმალ ღამეს ანგელოზთა დასი, მარადჟამს მაღიღებელი ღვთისა, საოცარი მოკრძალებითა და გაოცებით უმზერდა დედამიწაზე აღსრულებულ უდიდეს სასწაულს - კაცობრიობის მხსნელის დაბადებას დაავითის ქალაქში; მაგრამ ღვთის განკაცება მოხდა არა დიდებითა და ბრწყინვალეობით, არამედ გამაოგნებელი სიმდაბლითა და უბრალოებით. ერთი სახელიც არ მოიძებნა ამქვეყნად, რომელიც შეიფარებდა და უმაჰსაინძლებდა ღვთისმშობელ დედასა და მართალ იოსებს. მხოლოდ პირუტყვთა თავშესაფარში აღმოჩნდა მათთვის ადგილი. გამოქვაბულში, ბაგასა ში-

ნა მწოლად წარუდგა პირველად სოფელს ღვთაებრივი ყრმა - იესო ქრისტე და ამით სიმბოლურად მიანიშნა, რომ იგი უპირველეს ყოვლისა არის მათთან, რომელნიც, საზოგადოებისაგან უსამართლოდ გარიყულნი, უპოვარნი და მარტოსულნი არიან.

ასეთი იყო ხვედრი წმინდა ოჯახისა და კაცთა ხსნისათვის მოვლენილი ჩვილი მაცხოვრისა. თითქოს ამ ცოდვის გამოსყიდვის მიზნით ზოგიერთ ქვეყანაში ტრადიციად აქვთ, შობის ღამეს ფანჯარასთან ანთებული სანთლის დადგმა, რათა თავისთან მიიწვიონ ღამით თავშესაფრის საძებნელად საღმე ახლოს მიმავალი ყოვლადწმინდა ღვთისმშობელი და მართალი იოსები.

შობის ღამეს ფანჯარასთან ანთებული სანთელი მიჰატიჟება, ნიშანია იმისა, რომ ჩუენი სახლის და გულის კარი ღიაა, რათა იქ დაიბადოს მესია.

იქნებ საქართველოშიც დავამკვიდროთ ეს წესი, ოღონდ შინაგანადაც უნდა მოვემზადოთ საოცარი სტუმრების მისაღებად, - გული უნდა განვიწმინდოთ ყოველგვარი ბიწისაგან, რომ მის უბრალოებასა და სისუფთავეში არა მარტო იშვას, არამედ დაემკვიდროს კიდეც უფალი ჩუენი იესო ქრისტე. თუმცა განსაცდელისა და საც-

სრულიად
საქართველოს
კათოლიკოს
პატრიარქის
საფლავი
ეპისკოპი

ღურის სიმრავლის გამო ჩვენს დროში ამის მიღწევა ადვილი არ არის.

ქრისტესმიერ საყვარელნი ძმანო და დანო, მიუხედავად პრობლემებისა, მიუხედავად გაჭირვებისა და განსაცდელისა დღეს მთელი სამყარო მანც სიხარულს მოუცავს, მოგვეხლოვდა ემმანუელი, - ჩვენთან არს ღმერთი, რათა იმედით აღგვაკვსოს და გვითხრას: ნუ გეშინინ, „ძალი ჩემი უძლეურება-

სა შინა სრულ იქნების”.

მაშ, გაუფლოთ გულის კარი ახლადშობილ ყრმას და სასოებით მიგვახლოთ მას. იცოდეთ, უფალი ისეთი ძალაა, რომელთანაც ყოველთვის ვიქნები მშვიდად; მასთან სიღატაკეშიც მდიდარნი ვართ, მწუხარების ჟამსაც - ნუგეშისმცემელნი, უსამართლოდ დამცირებულნი - ამალელებულნი, თვით სიკვდილშიც კი - გამარჯვებულნი.

ესეც გახსოვდეთ: „არც სიმდიდრე, არც სიღარიბე, არც ავადმყოფობა თავისთავად არც გვაცხოვნებს და არც წარგვწყმედს. მთავარია, როგორია ჩუენი სულის მდგომარეობა; თუ მდიდარი ხარ, მოიპოვე ცხოვნება მოწყალებით; გაჭირვებულის თანადგომით, თავმდაბალი გულუხვობით და შეიძენთ სიმდიდრეს ღმერთში. თუ ღარიბი ან სნეული ხარ, მოიპოვე ცხოვნება მოთმინებით, ღვთის ნებისადმი სრული მორჩილებით. ეძიე არა შენთვის, არამედ ღვთისთვის სასურველი და ამასთან ეცადე, სიკეთე მიაგო ყველას, ვინც შენს გზაზე შეგხვდება”.

ცხოვრება მართალია ხანმოკლეა, მაგრამ თუ მოინდობებ სახელი შენი იქნება მარადიული.

ვისაც არ უყვარს ჭეშმარიტება, იგი მას განსჯის საგნად აქცევს.

ზოგიერთი დაუწერელი კანონი ნებისმიერ დაწერილ კანონზე უფრო მტკიცეა.

სუფთა სინდისი მუდმივი დღესასწაულია.

ჰოი, ღვთიერებების უფროსი საქართველო, წინასწარმეტყველ დაავითის მსგავსად რჩეულთა შორის ამალელებული; ღვთისმშობლის საფარველით დაცული ივერთ სამკვიდროვ, ანდრია მოციქულისა და წმინდა ნინოს მიერ ქრისტეს ნათლით გაბრწყინებულ და ათთა ბევრთა და სხვა მრავალ მოწამეთა სისხლით მორწყული; დროშავ სვიანო, უძლეველო, გორგასლიანო, დავითიან - თამარიანო; საიდუმლოთა დიდთა დამტყვენელი ენავ ქართული, ლაზარეს მსგავსად მკვდრეთით აღმდგარო; ღვთაებრივი სიყვარულის თანაზიარო სულო ქართული, უტკბილესო ჩანგო ჩუენო, მრავალხმიანო.

შურყევენელი იდექ მტკიცედ, უფალი შენთანა!

გწამდეს, გიყვარდეს, სთესე სიკეთე და დასტკბი ხელთა შენთა შრომის ნაყოფით, რათა იყო ერთიანი და მთლიანი და იხარო ორსავე სოფელსა შინა. ამინ!

ილია II

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი

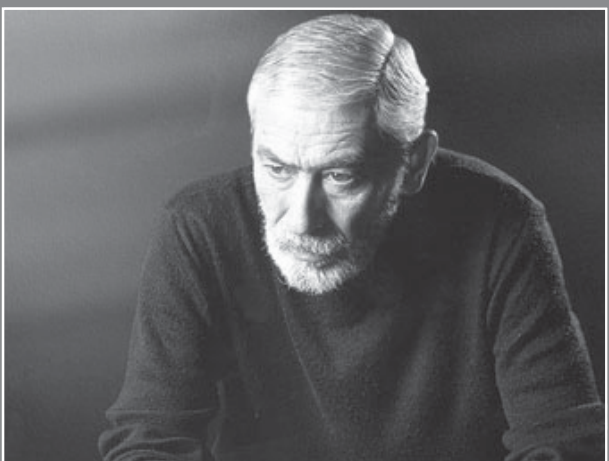
მომავალი იწყება დღეს

კანკა

ფილმი

ჩვენი სტუმარია: ბუბა კიკაბიძე

კინემატოგრაფის 100 წლისთავთან დაკავშირებით მსოფლიოში აქამდე არსებულ ფილმთაგან ასი საუკეთესო შეირჩა. მათ შორის ერთ-ერთი არის გია დანელიას „არ იდარდო“.

ფილმი 1969 წელს გადაიღო „მოსფილმში“ გია დანელიამ. სცენარის ავტორი (გადმოქართულებული) რეზო გაბრიაძე, ოპერატორი ვადიმ იუსოვი და ყველა მსახიობი, ვინც ფილმშია დაკავებული, თავიანთი საქმის დიდოსტატები არიან. რამდენჯერაც უნდა ნახო, იმდენჯერ ცრემლითა და სიცილით შეზავებული გრძნობა გეუფლება. ფილმზე მუშაობის პერიოდის გახსენება ვთხოვეთ ბენჟამინის როლის შემსრულებელს **პასტანო კიკაბიძეს**:

სერგო გაბრიაძე რომ დავინახე, მუსლები ამიბანაკლდა

- გია დანელიას ბევრი მსახიობი ჰყოლია გასინჯული ბენჟამინის როლზე. ბენჟამენ ლონტი სცენარის მიხედვით წითური, მსუქანი, ლაფლაჟა, მსმელი კაცი იყო. ამიტომ ძნელი წარმოსადგენია, გამხდარი და შავგვრემანი კაცი როგორ შეიძლება აერჩიათ ამ როლისთვის. როგორც ვიცი, დეიდა-მისს, ვერიკო ანჯაფარიძეს ურჩევია, ბუბა კიკაბიძე გასინჯოსო. მოსკოვიდან რომ დამირეკეს, დიდად არ აღფრთოვანებულვარ. გია დანელიას გვარი რომ მიხსენეს, მივხვდი - „სერიოჟას“, „ოცდაცამეტის“ რეჟისორზე იყო ლაპარაკი. მითხრეს, მოსკოვიდან ჩამოვა ვგუფი, თქვენი ნახვა უნდათო, თუცა რეჟისორი თავიდანვე ჩემს წინააღმდეგ ყოფილა განწყობილი (უკვე 30 წელიწადზე მეტია, მე და გია ვმეგობრობთ და კარგად ვიცი, არ უყვარს, როცა ეუბნებიან, ეს ან ის კაცი აიყვანეო). გადაძლები ვგუფის წევრები ჩამოვიდნენ და სასტუმრო „საქართველოში“ დაბინავდნენ. დილით ადრე მივედი - ერთი გამხდარი ბიჭი ვიყავი, გახეხილი ჯინსები მეცვა. სასტუმროში უსიძპათიო კაცი დამხვდა... ეტყობა, ბოტკინი ჰქონდა გადატანილი და სახეზე ყვითელი ფერი ედო (ახლა ავტობიოგრაფიულ წიგნს ვწერ, იქ ერთი თავი გიას ეხება... მასზე ასეთ ფრაზას ვწერ: „Мужчина желтого цвета“), განუწყვეტლივ ეწეოდა და არ იღიმებოდა. მითხრა, აბა, დაიყვირეო. სასტუმროში ვიყავით, ადრიანი დილა იყო, ვუთხარი - როგორ დავიყვირო, ხალხს სძინავს-მეთქი... რალაცები მეღაპარაკა. ვერაფერი გავიგე. შევაწყვეტინე, დრო არ მაქვს-მეთქი. ავდექი და წამოვედი. თუ დაგვჭირდებით, გაგაგებინებთო. გავიდა სამი დღე, ისევ დამირეკეს... გია დამეღაპარაკა, წამომყვევი, სტუმრად მივდივარო. აქეთ-იქით თრევა რომ დამიწყო, მერე მივხვდი, მაგისი სინჯები ევ იყო. ერთი თვე მატარა აქეთ-იქით. ბოლოს ვუთხარი - გასტროლებზე წასვლას ვაპირებ, თუ რამე გინდათ, მითხარით, მოგწონვართ თუ არა-მეთქი...

გადადებს ითხოვდა. არადა მის თამაშს გადაკეთება არ სჭირდებოდა.

გადადების შემდეგ თურქეთში წავიდი. „ორერას“ კონცერტები დიდი წარმატებით მიდიოდა. უცებ მოვიდა დეპეშა - სასწრაფოდ გამოცხადდით საბჭოთა კავშირის საელჩოში, სტამბოლშიო. შევმინდი, რამე ხომ არ მოხდა-მეთქი. იქ დეპეშა დამხვდა... „მოსფილმის“ დირექტორი პოზნერი (ჟურნალისტ ვლადიმერ პოზნერის მამა) მწერდა - ვილოცავთ, „არ იდარდოში“ მთავარ როლზე დამტკიცებასო.

- როცა სცენარს გაეცანით, მოგეწონათ?

- სცენარი რომ წაგიკითხე, ვთქვი, ამ როლს ვერ ვითამაშებ-მეთქი. ბენჟამენი ჩემს ხასიათს არ ესადაგებოდა. ამიტომ გიამ მთელი სცენარი გადააკეთა. გადადებებისას იმპროვიზაციის საშუალებას გვაძლევდა. გია დანელია იყო ერთადერთი რეჟისორი, ვისთანაც როლი არ მისწავლია ზეპირად. მთელი ფილმი თამაშ-თამაშით გადავიღეთ.

- „არ იდარდოში“ ყველა მსახიობი ბრწყინავს, ეპიზოდური როლების შემსრულებლებიც შესანიშნავად თამაშობენ...

- გიას კარგი ალლო აქვს მსახიობის არჩევანში, ამასთან, მისი იუმორი სულ სხვაა, შეიძლება ერთი სიტყვა მოისმინო მის ფილმში და დიდხანს იცინო... გასსოვთ, როგორ იწყება ფილმი? ვირი რომ მოჰყავს კაცს და მეუბნება, შენზე კარგი ვინ დაჯდებაო ამაზე - მიასაშა კუპრაშვილი უკვე აღარ არის ცოცხალი. არადა, რა ადამიანი იყო, როგორი მსახიობი! გადასალებ მოედანზე 2-3 საათით ადრე მოდიოდა სერგო გაბრიაძე, იმ ადგილას ტრიალებდა. ძნელი იყო სერგო გაბრიაძესთან მუშაობა, თეატრის მსახიობი იყო და „სხვანაირად“ თამაშობდა.

ვმეგობრობდი ბატონ კოტე და უშვილთანაც. უბრალო კაცი იყო ცხოვრებაში. ვინც უყვარდა, ყველას მამუკას ეძახდა. სხვანაირი კაცი იყო, ტრადიციული ქართველი. გასსოვთ გამოსათხოვარი ქეიფი? კიტრის ბოლო რომ აქვს ჩაწებებული წარბებს შორის, ისიც კი უხდება.

იპოლიტე ზვიჩიაზე გიას აქვს ნათქვამი - სხვაგან რომ ყოფილიყო, სახელმწიფოს სახელ იქცეოდაო. ბავშვური ხასიათი ჰქონდა იპოლიტე ზვიჩიას, ამჟამად, ცეკვი იყო. ერთ დღეს სასტუმრო „საქართველოსთან“ გვქონდა შეხვედრა, იქიდან გავდიოდით გადასალებად, დავინახე ქუჩის მო-

პირდაპირე მხარეს ტაქსი გაჩერდა, გადმოვიდა იპოლიტე, უნდა გზა გადმოჭრას, მაგრამ მანქანები ისე მოძრაობენ, ვერ ახერხებს. გავვარდი შუა ტრასაზე და ხელების ქნევით გავაჩერე მოძრაობა. და-ვუძახე, მობრძანდი, ბატონო იპოლიტე-მეთქი... გაიცინა, ბუბა, შენ გარდა ვერავინ მცნობსო. როგორ ვერ ცნობდნენ, მანქანებიდან სულ მოღიმარი სახეები ჩანდა, ყველა მას უყურებდა.

ჩემი ახლო მეგობარი იყო აბესალომ ლორიაცი... გასსოვთ მისი ცეკვა? აღარც აბესალომია ცოცხალი, აღარც მია სერგო, არც მია კოტე, არც უენია ლეონოვი, ბევრი აღარ არის... ქელეხის სცენას რომ ვიღებდით, სერგომ ისე კარგად ითამაშა, ავტირდი. კიდევ კარგი, კადრში არ ვიყავი.

გასსოვს, ავტოზე სასეირნოდ რომ ეპატიჟება მერაბ კოკოჩაშვილი გოგონას და მერე დავლურით რომ გადის ოთახიდან? მაგარი! ყველაფერი ზედმიწევნით კარგია.

სესილია თაყაიშვილი ჩემი კარგი მეგობარი იყო. ყოველთვის, როცა რალაცას მივიღებდი (ან ჯილდოს, ან პრემიას), პირველი დეპეშა მისგან მომიდიოდა. ჩემი დოლო აბაშიძე... ასეთი ნიჭიერი კაცი იშვიათია. კინოგადაღების დროს ერთხელ ტექსტი არ იცოდა. აი, იმ ეპიზოდში, ვითომ ყელში ძვალი რომ აქვს გაჩხერილი და არიადნა შენგელაია ეფერება. მე ტახტის ქვეშ დავწექი „შპარგალით“, იქიდან ვკარნახობდი. ერთხელ ახალი ჩამოსული ვიყავი მოგზაურობიდან, ხელზე „სეიკოს“ საათი მეკეთა. დოლომ დაინახა, მაჩვენეო, - მითხრა. მოვიხსენი, მივეცი. დახედა და მითხრა - ზოგი ფულს აგროვებს, მე საათებს ვაგროვებო. შენი იყოს-მეთქი, ვუთხარი, გული კი გამისკდა. აუტყდა სიცილი და დამიბრუნა. სხვანაირი კაცი იყო.

- ვვინი ლეონოვი როგორ დამამსოვრდათ?

- მაშინ ყველას ეგონა, რომ შენა ლეონოვი ლოთი იყო. ამ დროს სულ არ სვამდა. გულკეთილი და წყნარი კაცი იყო.

- ფრუნზიკ მკრტიჩიანის პატარა ეპიზოდი „არ იდარდოში“ ყველას ახსოვს... თუ იცნობდით მას ამ ფილმის გადაღებამდე?

- არა, იმ პატარა ეპიზოდის გადასალებად რომ ჩამოიყვანეს, მაშინ გავიცანი. დიდი მსახიობი იყო... ცინის ეპიზოდს მცხეთაში, სვეტიცხოველში ვიღებდით. გასსოვთ, რომ მეკითხება: Хочешь канфетку дам-ო... ვიდრე გადალება დაიწყებოდა, ტაძარს ვათვალიერებინებდი... უცებ მეუბნება - ხედავ, ეს

იშვიტიალ რგებია ისეთი დიდი სიყვარული და აღიარება ქართული კინოს ისტორიაში ფილმს, როგორც „ფესვებს“ ერგო. მაშინ, დაახლოებით 15-17 წლის წინ, თითოეული ჩვენგანი თვალცრემლიანი ვტოვებდით კინო-დარბაზებს და საუკუნის დასაწყისში ქართულ ფესვებს მოწვევითი ქართველების ბედს მივსტიროდით და ვერავის წარმოგვედგინა წლების შემდეგ საკუთარი თავი იგივე ყოფაში, როგორშიც ფილმის მთავარ გმირს დოლო აბაშიძეს ვუყურებდით. დღეს კი, საქართველოში შექმნილი მძიმე სოციალური და ეკონომიკური ფონის გამო ჩვენი თანამემამულეების დიდ ნაწილს სწორედ ისევე ენატრებათ, როგორც ენატრებოდათ გასული საუკუნის დასაწყისში გადახვეწილ ქართველებს, რომელთაც ერთადერთი იმედი, ფესვებთან დაბრუნება ასულდგმულებდათ.

კომუნისტური რეჟიმის დროს კი ამ თემაზე საუბარიც საშიში იყო. მიუხედავად ამისა, შესანიშნავმა ქართველმა რეჟისორმა გუგული მგელაძემ, რომელსაც მანამდე გადაღებული ჰქონდა ისეთი ცნობილი ფილმები, როგორებიცაა „ბურთი და მოედანი“, „ბოდიში თქვენ გელით სიკვდილი“ და სხვა, გადაიღო ფილმი, რომლის თემატიკაც საოცრად აქტუალურია დღესაც, ახალი საუკუნის დასაწყისში, თუ როგორ მოახერხა ფილმის რეჟისორმა გუგული მგელაძემ მისი გადაღება, როგორი იყო მასზე მუშაობის პროცესი და რა გეგმები აქვს მომავალში, მან სპეციალურად „მამულისთვის“ კორესპონდენტ ინგა ვაშაყმაძესთან სიახლოვებით ისაუბრა.

- ბატონო გუგული, რა ელოდით საფუძვლად „ფესვების“ გამოსვლას?

- მე დაინტერესებული ვიყავი ფილმი გადამეღო ექვთიმე თაყაიშვილზე, მაგრამ კომუნისტების დროს ექვთიმე მიღებული თემა არ იყო, ამიტომაც ცოტა მოგვიანებით, როცა სცენარისტმა სულიკო ფლენტმა „ფესვების“ სცენარი წამაკითხა, კბილებით ჩავეჭიდე და მიუხედავად მოსკოვიდან დიდი წინააღმდეგობისა, მაინც გადავიღე.

- ამ ფილმის წარმატება დოლო აბაშიძის ფიგურამაც მნიშვნელოვნად გაზარდა, როგორი იყო იგი გადასაღებ მოედანზე და რა კურორტები ახლდა „ფესვების“ გადაღებას?

- დოლო აბაშიძე ჩემი საყვარელი მსახიობი იყო, ამიტომაც როცა ფილმის გადაღება გადაწყვიტე, სხვისი ძებნა არც დამიწყია, მიუხედავად იმისა, რომ იმ პერიოდში უკვე ავადმყოფობდა და თავს ხშირად გრძობდა შეუძლოდ. მასსოვს, პარიზში ვიღებდით სცენას, როცა შვილიშვილთან ერთად მანქანით მოდის და ქართულად მღერის, დოლო იმდენად ცუდად იყო, განაცხადა, მანქანით პარიზის ქუჩაში გასვლას და სიმღერას ვერ შევძლებო, მაშინ ჩვენი გამნათებელი მივიდა მასთან და უთხრა, „დოლოჯან, არა გრცხვენია? ჩვენ სამშობლოზე ფილმს ვიღებთ და შენ ქუჩაში გასვლის გეშინია?“ მაშინ იგი ჩქარა ჩაჯდა მანქანაში და ეს კადრი ყველაზე შთამბეჭდავ სცენად დარჩა ამ ფილმში.

სამწუხაროდ ბატონი დოლო ამ ფილმის ეკრანზე გასვლას ვერ მოესწრო და სწორედ იმ დროს გარდაიცვალა საავადყოფოში, როცა ამ ფილმის პრემიერა გადიოდა კინოს სახლში.

- ბატონო გუგული, სადაა თავად თქვენი ფესვები და კინოს სამყაროსთან თქვენი ზიარება როგორ მოხდა?

- ჩემი ფესვებიც გურიაშია, სწორედ იქ, სადაც ჩემი გმირის ფესვები იყო. რაც შეეხება კინოში მოსვლას, ამისთვის ყველა საჭირო ეტაპი გავიარე. თუმცა ბავშვობაშიც რამდენიმე ფილმში მომიწია გადაღება: „ქაჯანა“, „გიორგი სააკაძე“, „ჭრიჭინა“, სკოლის დამთავრების შემდეგ კი ჩავაბარე მოსკოვის კინოს ინსტი-

ტუტში, სადაც სადიპლომო ფილმად წარვაღებინე იპოლიტე ხვიჩიას მონაწილეობით გადაღებული „ბურთი და მოედანი“, რომელმაც დიდი მოწონება დაიმსახურა და როცა საქართველოში დაბრუნდი, უკვე სერიოზულ რეჟისორად მიყურებდნენ.

- როგორი იყო თქვენი პროფესიონალიზმი თქვენი ოჯახის წევრების დამოკიდებულება და როგორ აღიქვამდნენ წარმატებებს?

- რა თქმა უნდა ძალიან ახარებდათ წარმატებები და ხელს მიწყობდნენ როგორც შეეძლოთ, მაგრამ არ შემიძლია არ გავიხსენო ერთი ფაქტი, რომელიც გულში ჩამრჩა მწარედ.

ჩემი სიმამრი გახლდათ დიდი მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე პავლე ინგოროყვა, რომელიც ერთ დღეს სახლში გახარებული დაბრუნდა და მოსაწვევი მაჩვენა, რომელშიც ეწერა, რომ იგი მიწვეული იყო გურიაში ღონისძიებებზე, რომელიც სახელოვანი გურულების შეკრებას ისახავდა მიზნად. მასსოვს მთელი დღე გახარებული და აღფრთოვანებული დადიოდა, რომ მშობლიურმა კუთხემ სახელოვან ადამიანად მიიჩინა და მიიწვია.

მეორე დღეს იგივე შინაარსის მოსაწვევი მეც მომართვეს. მივედი სახლში გახარებული და ვაჩვენე ჩემს სიმამრს, - პავლე ინგოროყვას, დახედა მან და ჩემი სახელი და გვარიც რომ სახელოვანი გურულების რიცხვში წაიკითხა, ჩადო უჯრაში თავისი მოსაწვევი შემდეგი სიტყვებით - „მე თუ შენზე სახელოვანი არ ვარ, მაშინ მე არ მოვდივარო.“ მაშინ „ფესვები“ არ მქონდა გადაღებული, თორემ ამას, დარწმუნებული ვარ, ნამდვილად ვერ გამიბედავდა.

- „ფესვების“ შემდეგ როგორი იყო საზოგადოების რეაქცია თქვენს მიმართ?

- ინსპექტორები ძალიან მწყალობდნენ, თანაც უკვე სერიოზულ რეჟისორად აღმიქვეს, მაგრამ მერე მალე დაინგრა ეს ქვეყანა და სწორედ მაშინ, როცა კინოს გადაღება ვისწავლე და დიდი გამოცდილება შევიძინე, გაჩერდა სამწუხაროდ ჩვენი კინო. სხვათა შორის, მე მინახავს რომ კინოდარბაზებში ფელინის ფილმებიდან გარეთ გამოდიოდა მაყურებელი, „ფესვებიდან“ კი, დაბევითებით შემიძლია ვთქვა, მა-

ყურებელი არ გამოსულა. ამჟამად კი იმის გამო, რომ ფილმებს ვეღარ ვიღებ, ლექსების წერა დავიწყე, გამოუშვი 4 წიგნი და კმაყოფილი ვარ იმით, რომ მაინც მუშას ვემსახურები. პრობლემებით სავსე ცხოვრებისათვის შემოქმედებითი წვა მაძლებინებს. ვუსურვებ ქართულ ფესვებს მოწვევითი ქართველებს ვაჟაკურად გაუძლონ ცხოვრების ამ მძიმე პერიოდს და საბოლოოდ საკუთარ ფესვებს დაუბრუნდნენ, რათა მათმა შთამომავლებმა საქართველოს ისტორია ზღაპრად არ მოისმინონ.

დიდი „ფესვების“ ეკრანზე გასვლას ვერ მოესწრო

ჩვენი მილოცვა

გაზეთ „მამულის“ რედაქცია სარეკლამო მენეჯერს ქეთევან ნემსიწვრიძეს და ნიკოლოზ ხარშილავას ულოცავს პატარა ვაჟაკის - ნიკოლოზის, დაბადებას. ჯანმრთელ და ბედნიერ მომავალს ვუსურვებთ!

ნახევარსაუკუნოვან იუბილეს ვულოცავთ საქართველოს უვერგვინო ტრუბადურს ამერიკაში, რესტორან „თბილისის“ განუმეორებელ მუსიკოსს ნუზზარ ძნელაძეს, მოკრძალებულად ვუბრძანებთ კიდევ, ქართული ჰანგები არ მოაკლოს ნიუ იორკს და აქ მცხოვრებ ქართველებს.

* * *

დაბადების დღეს ვულოცავთ ჩვენი გაზეთის გერმანიის წარმომადგენლობის რედაქტორს ნინო ხაბაძეს, ვუსურვებთ შემოქმედებით წარმატებებს და გაზეთ „მამულის“ მკითხველთა სიმრავლეს გერმანიაში.

გაზეთ „მამული“ რედაქცია

შეიძინეთ ქართული მუსიკალური ვიდეო კლიპების კრებულები DVD-ზე

პირველი დისკი: მაია ჯაბუა, მერაბ სეფაშვილი, „ქუჩის ბიჭები“ და ნინო ქარსელაძე, დათო ხუჯაძე, „ფორტე“, თემურ თათარაშვილი და თიკა ხეცურიანი, ნინელი ჭანკვეტაძე, გაია როინიშვილი, ზუკა ხუციშვილი, ბასტი-ბუბუ, უცნობი, მარიკა თხელიძე, სალომე გასვიანი, „ვაკის პარკი“, ანა ჯაკი.

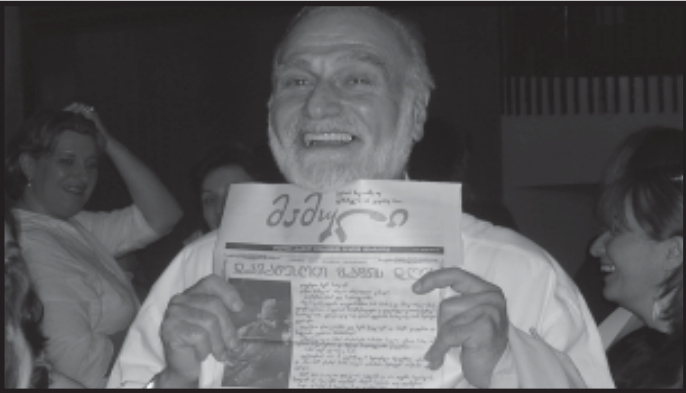
მეორე დისკი: ჯგუფი „საუნდი“, თემურ თათარაშვილი, უცნობი, ლიზა ბაგრატიონი, ნატო მეტონიძე, მაია ჯაბუა, დათო ევგენიძე, მერაბ სეფაშვილი, ანრი ბასილაია, ნანი ბრეგვაძე, ეკა მამალაძე, ლელა წურწუშია, სოსო პავლიაშვილი, დათო ხუჯაძე, ზუკა ხუციშვილი, „ფორტე“, ბასტი-ბუბუ, სალომე გასვიანი...

გამოგზავნეთ Check-ი ან Money Order-ი:

გთხოვთ გადასახადთან ერთად ცალკე ფურცელზე მოგვაწოდოთ თქვენი სახელი, გვარი, მისამართი და ტელეფონის ნომერი!

PEPELA LLC
244 Fifth Avenue, suite 2721
New York, NY 10001

შეიძინეთ დღეს და დაზოგეთ! ერთი DVD \$15.00 ან ორივე DVD \$25.00, ორივე შემთხვევაში გამოგზავნა უფასო!

გაგონიერად კაკული

სურვილი მაქვს გამოვიწერო გაზეთის:

- 12 ნომერი საერთო ღირებულებით 20 დოლარი
- 12 ნომერი საერთო ღირებულებით 24 კანადური დოლარი

(სახელი და გვარი ბეჭდური ასოებით)

(ქუჩის დასახელება, აპარტამენტის N)

(ქალაქი ZIP-CODE და ტელეფონი)

ჩვენი ან მანი ორდერები MAMULI სახელზე გაფორმებული უნდა გამოგზავნოთ შემდეგ მისამართებზე:

აშშ-ში MAMULI კანადაში
P.O. BOX 13121, 32 BARTON AVE
JERSEY CITY, NJ 07303 | TORONTO ON M6G 1P1

სამკიბარი

გაზეთ „მამულის“ რედაქცია თანაუგრძობს მთვარისა მაკარაშვილის მამის ვალერი მაჭარაშვილის გარდაცვალების გამო

უფალმან ღმერთმან ჩვენმან დააწესოს სული ამათი, სადაცა მართალნი განისვენებენ

მანუხარ კაჭახიძე თანაუგრძნობს ჯენი არემიძეს დედის გარდაცვალების გამო

მეგობრების სახელით მანუხარ კაჭახიძე იზიარებს მარინა ტაბიძის მწუხარებას მამის გურამ ტაბიძის გარდაცვალების გამო

MAMULI DESIGN

2004 წლის 25 სექტემბერს 3 საათსა და 24 წუთზე გრინვიჩის დროით იუბილური შევიდა სასწორის ნიშნულში: ამ მომენტში გაისმა მამლის ხმა და მამალი ყვილი, რომელმაც სიხარულით ამცნო მსოფლიოს იმის შესახებ, რომ იგი გახდა პასუხისმგებელი ყველაფერ იმაზე, რაც მოხდება ადამიანთა საზოგადოებაში.

როგორ ფიქრობთ, ის ჟრუნა დედალი, კონტა ვარია, მუდამ საჩხუბრად შემართული ყვირილა და ჰარამხანის მფლობელი მამალი, სადაურები არიან? ისე დააშვებენ ქართული ყოფა, რომ მათ ქართველობაში ეჭვიც არავის შეეპარება. ჰოდა ძალიანაც შეცდებით, ბატონებო! ამ ჩვენი დედა-მამლის შორეული წინაპარი ინდოეთში ცხოვრობდა.

სწორედ გაგიგონიათ, ალბათ, შუალაში მამლის ყვილი და გაგიფიქრებიათ, რა აყვირებს ამ უდროო დროსო. ამ უდროო დროს მამალი თავის უძველეს საშობლოში გათენებას გაამცნობს. მამლის მეორე ყვილი კი უკვე საქართველოში განთიადის შემობრძანების მაცნეა.

მე მიყვილია და გათენდება თუ არა, რა ჩემი საქმეა- უბრძანებია მამალს. ასე გულარხეინად იმიტომ ბრძა-

ნდება, რომ იცის, მის ყვილზე სწორედ რომ გათენდება. ამაყად დაბიჯებს თავის სამფლობელოში მამალი, ხუმრობა საქმე როდია-ათობით დედალს, ვარა უნდა უპატრონოს, ყვინჩილები გამოზარდოს, შთამომავლობაზე იზრუნოს. მამლის ჰეგემონია მტკიცეა და შეურყეველი -ორი მამალი ერთ საქათმეში გამორიცხვლია რომ მორიდდნენ.

„რა სარგებლობა მოაქვს მამალს?“ „მამალი გვაძლევს ხორცს, კვერცხს, ბუნდლას და ...“

რა სარგებლობას მოგვცა მამლის წელიწადი?

როგორც აღმოსავლური ჰოროსკოპები გვამცნობენ, მამლის წელიწადში ძალიან ბევრ სიახლეს და სასიამოვნო ცვლილებებს უნდა ველოდოთ.

როგორ შევხვდეთ მამლის წელიწადს? გასწავთ, ალბათ ცნობილი არაკი: კაცმა მამალი მოიპარა. ქურდი შეიპყრეს. „გეფიცებით, არ მომიპარავს მამალიო“ - გაჰყვიროდა თურმე, ამ დროს კი, ჩოხის კალიდან მამლის ბოლო მოჩანდა. „ფიცე გეწამს, ბოლო გვაკვირვებსო“ - უთქვამთ მისთვის.

წელს, თურმე არცერთი ცუდი და ავი საქმე არ დაიძალდება, კარგსა და კეთილს კი ყველა შეიტყობს და კარ-

გისმქნელიც განსაკუთრებით დაფასებული იქნება.

სამწუხაროდ, მამლის წელიწადში ადვილი იქნება ადამიანის მოტყუება. გაისვენეთ, რა ადვილად შეგიძლიათ ქათამი საკენეზე მიიტყუოთ და შემდეგ... გემრიელად შეახრამუნოთ. „ეგ საკენე ქათამს დაუყარო“ - აკი, სწორად გვითქვამს ერთმანეთისთვის. ამიტომ, გაცრუებულის როლში რომ არ აღმოჩნდეთ, განსაკუთრებულად ყურადღებანი უნდა იყოთ.

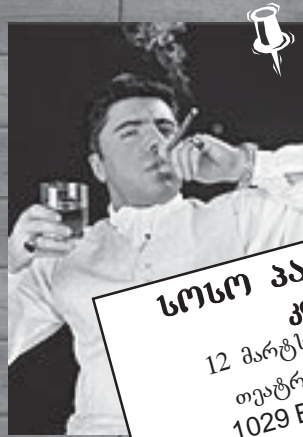
მამალი ზოგიერთ ქვეყანაში ნაყოფიერების სიმბოლოდაც ითვლება. ამის გათვალისწინებით, წელს უფრო სწორად შეიქმნება ოჯახები და უფრო მეტი ბავშვიც გაჩნდება.

2004 წელი მაიუნიუსა იყო. მიუხედავად ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარე გარდაქმნებისა და ბევრი კარი სიახლისა, იყო გასულ წელში ბევრი „მაიმუნობა“. აჰა, მობრძანდება 2005 წელი - მამლის წელიწადი. მამალივით ამაყები და ლალები ვყოფილიყოთ, ომახიანი შემოძახებაც შეგვძლებოდეს და ჩვენს შემოძახილზე გათენებულყოს კიდევ. მაცოცხლებელი მადლის ახალი დღეები ეწუქებინოს კაცობრიობისთვის და ეს დღე იყოს წინანდელზე ნათელი და მშვენიერი!

მსენის გამაღები იქნებიან...

მამულის კალენდარი

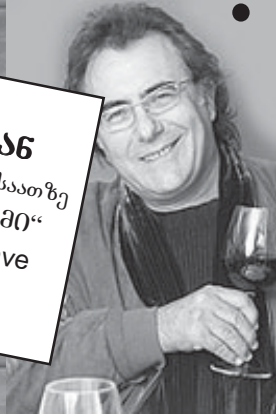
**სოსო პავლიაშვილის
კონცერტი**
12 მარტს, საღამოს 7 საათზე
თეატრი „მილენიუმი“
1029 Brighton Beach ave
Brooklyn, NY 11235
718-615-1500
ბილეთის ფასი \$25-დან \$65-მდე

**საღამო
თამარ გვარდუთელთან
ერთად**
27 თებერვალს, საღამოს 7 საათზე
თეატრი „მილენიუმი“
1029 Brighton Beach ave
Brooklyn, NY 11235
718-615-1500
ბილეთის ფასი \$25-დან \$65-მდე

სკამპაკლი

**ალ შეხველრა
ბანოსთან**
19 მარტს, საღამოს 8 საათზე
თეატრი „მილენიუმი“
1029 Brighton Beach ave
Brooklyn, NY 11235
718-615-1500

**რომანტიული გასეირნება
საკაპრო ბუხტით**
ხანგრძლივობა 1 საათი.
მზის ამოსვლამდე ან ჩასვლამდე
1 საათით ადრე, ვიდუღსურვისით
1-800-462-3201
ბილ.ფასი: \$165, \$195

კუსიკა

**მღერის
ირინა ალფროვა**
3-4 ივნისს, საღამოს 8 საათზე
თეატრი „მილენიუმი“
1029 Brighton Beach ave
Brooklyn, NY 11235
718-615-1500

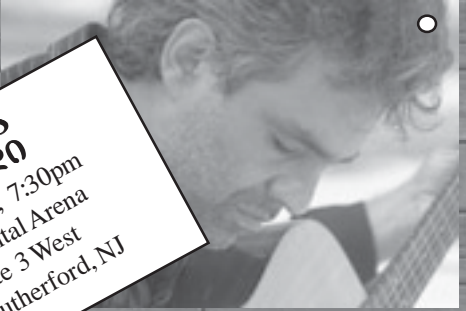

**ვებუშენკო - ეს ეპოქაა
შეხველრა ევგენი ვებუშენკოსთან**
16 აპრილს, დღის 2 საათზე
თეატრი „მილენიუმი“
1029 Brighton Beach ave
Brooklyn, NY 11235
718-615-1500

**იურმალა
ამერიკაში**
7 მაისს, საღამოს 7 საათზე
Casino TAJ MAHAL
Atlantic City, NJ
718- 615- 1515

**ანდრია
ბოჩელი**
10 აპრილს, 7:30pm
Continental Arena
Route 3 West
East Rutherford, NJ

სანახაობა

**ჯორჯ ბალანჩინის
შემოქმედებითი პროგრამა**
ეწვიეთ ვებ-გვერდს
www.nycballet.com
NYC Ballet Theatre
New York State Theatre
65th st at Columbus ave.
212-870-5570
ბილეთის ფასი: \$18-დან \$90-მდე

EAGLES
8 აპრილს,
საღამოს 8 საათზე
Continental Arena
Route 3West
East Rutherford, NJ

**RIVERDANCE
ნიუ იორკში**
10-17 მარტამდე
საღამოს საათებში
Radio City Music Hall
New York, NY

შესვენება

მითითებულია მხოლოდ ნიუ იორკის დრო